

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év július hó 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet.

Az emberölés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 6.B.37/2008/25. számú ítéletét **megváltoztatja a következők szerint.**

A vádlott börtönbüntetését 10 (tíz) évre súlyosítja.

A bűnjeljegyzék 1., 2., 8., 11., 12., 15. és 16. tételszám alatti bűnjelek megsemmisítése helyett azokat az iratok mellékleteként kell kezelni, a fekete nyelű kés elkobzását mellőzi, lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe az elsőfokú ítélet meghozatalától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Pest Megyei Bíróság a 2008. december 10. napján kelt 6.B.37/2008/25. számú ítéletével a vádlott bűnösségét emberölés büntetében (Btk.166.§ (1) bekezdés) állapította meg. Ezért őt 8 év börtönbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a kényszergyógyítását. Határozott a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el, míg a fekete nyelű kést elkobozta.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a fő- és mellékbüntetés súlyosításáért, a vádlott és védője enyhébb minősítés, erős felindulásban

elkövetett emberölés büntetnének megállapítása és a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A vádlott perorvoslatát több beadványban indokolta. Azokban részletesen hivatkozik családi életükre, a sértettel folytatott megalázó vitatkozásokra. Komoly súllyal kérte figyelembe venni a pszichológus megállapítását, amely szerint életének összes dühe a sértett ellen fordult. A kényszergyógyítás kapcsán utalt arra, hogy munkáját korábban kiválóan végezte, nem alkoholistá.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.432/2008/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a tényállás megalapozott, a cselekmény minősítése törvényes. A büntetés kiszabásánál a megyei bíróság hiánytalanul számba vette az enyhítő és súlyosító körülményeket, de azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Ezért indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben lényegesen hosszabb tartamú főbüntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést alkalmazzon, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője fellebbezését az átiratban foglaltak szerint indokolta. Nagyobb nyomatékka kérte értékelni, hogy a vádlott magatartása a különös kegyetlen elkövetés határát súrolta, s erre figyelemmel indítványozta a kiszabott büntetés súlyosítását.

A védő felszólalásában az egész eljárásban hangoztatott vádlotti védekezést ismételte meg, amely szerint a vádlott méltányolható okból eredő felfokozott indulat hatása alatt cselekedett. Magatartásának erős felindulásban elkövetett emberölés büntettekénti minősítését és a büntetés enyhítését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta.

A fellebbezések közül az ügyészi fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítélet tábla kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül a Pest Megyei Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárás keretében az ügy megítélése szempontjából lényeges bizonyítékokat maradéktalanul feltárta. Helyesen tulajdonított jelentőséget az előzményeknek és a cselekmény következményeinek is, amelyek a vádlotti magatartás értékelését befolyásolták.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat egyenként és összefüggéseikben gondosan megvizsgálta, s erről ítélete indokolásában részletesen számot adott. Nagyrészt a sértett sérüléseinek objektív adatai és az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján meggyőző érveléssel vetette el azt a vádlotti védekezést, amely szerint nem tudott uralkodni indulatain, a késsel csupán meg akarta ijeszteni és fájdalmat kívánt okozni a sértettnek, de nem akarta a halálát.

Az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapítása szerint 15 rb. sérülést okozott a vádlott. A sértett mellkasára térdelve kétoldali sorozatbortatórés, nyakának megszorítása következtében a nyelvcsont baloldali nagy szarvának törése keletkezett, és olyan erővel szúrta meg a nyakán - a sebben a kést még el is mozdítva -, hogy a kés átszúrta a sértett nyakát.

Az igazságügyi elmeorvosszakértői és pszichológus szakértői vélemény meggyőző részletességgel tárta fel a vádlott személyiségének alapvető vonásait, a beszámítási képességének értékelését és alkoholfüggőségét.

A megyei bíróság az igazságügyi elmeorvosszakértőt és a pszichológus szakértőt a tárgyaláson is meghallgatta. Előadásukkal, szakvéleményükkel a vádlott és védője oly mértékben egyetértettek, hogy a korábban másik elmeorvosszakértő bevonására tett indítványukat is visszavonták.

Összességében tehát megállapítható volt a felülbírálat során, hogy a tényállás a bizonyítékok helytálló, logikus mérlegelésének eredménye. Azt az ítélet tábla a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján csupán a következőkkel látta indokoltnak kiegészíteni.

Az indokolás 21. oldal 7. és 8. bekezdésében a nyelvcsont törésének keletkezési okát és mechanizmusát taglalja a megyei bíróság. A tényállás 7. oldal első bekezdésében a sérülések között szerepel a nyelvcsont baloldali nagy szarvának törése és környezetében a nyaki lágyrészek vérbeszűrődése. A vonatkozó vádlotti magatartás azonban hiányzik a tényállásból.

Ezért az ítélet 6. oldal első bekezdésében a „... párnát szorított a sértett fejére, hogy elhallgattassa.” mondatot követően a tényállást azzal egészíti ki, hogy közben a sértett nyakát is megszorította.

A tényállás a fenti kiegészítéssel már teljeskörűen megalapozottá vált, s így irányadó volt a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és annak minősítése is törvényesnek bizonyult.

Az ítélet tábla nem osztotta azt a védelmi okfejtést, amely szerint a vádlott az élet elleni cselekményt méltányolható okból származó erős felindulásban valósította meg, ezért javára az emberölés privilegizált esete állapítható meg.

A tényállásban írtak szerint az elkövetés körülményei a védő álláspontjának elfogadására nem adnak alapot. Az egyaránt italozó és aktuálisan is ittas vádlott és sértett évek óta tanúsított kölcsönös vitatkozásai, a sértegetések lényegében azonos tartalma az adott esetben sem volt eltérő a korábbiaktól. A sértett sértegetései önmagukban nem voltak alkalmasak tudatot elhomályosító indulat kiváltására. Ennek meglétét cáfolja továbbá a vádlottnak az egész cselekményt utóbb részletesen beismerő vallomása, amely ellentmond az emlékeztetkiesésre hivatkozásának.

A túlméretezett indulatkitörés önmagában nem alapozhatja meg az erős felindulásban elkövetett emberölés megállapítását.

Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában helyesen vetette el az enyhébb minősítés lehetőségét, álláspontjával az ítélet tábla mindenben egyetértett, ezért annak megismétlését sem tartotta szükségesnek.

A megyei bíróság törvényesen minősítette a vádlott cselekményét a Btk.166.§ (1) bekezdése szerint minősülő emberölés büntettként és a szándék eshetőleges formájára vont következtetése is helytálló.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul számba vette. Ugyanakkor azonban az ítélet tábla egyetértett azzal az ügyészi állásponttal, hogy a végrehajtás módja - a sértett mellkasára térdelés, a nyak megszorítása és késsel átszúrása - súrolja a különös kegyetlenség, mint minősítő körülmény megállapíthatóságának határát, s ennek nagyobb nyomatékot kell tulajdonítani. Ezért az elsőfokú bíróság által kiszabott börtönbüntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezéssel az ítélet tábla egyetértett, a védelem által igényelt enyhítés szóba sem kerülhetett.

Fentiekre figyelemmel az ítélet tábla a vádlott főbüntetését 10 év börtönbüntetésre súlyosította, amely arányban áll a bűncselekmény tárgyi súlyával és az alanyi bűnösség fokával.

A vádlottal szemben alkalmazott mellékbüntetés megfelelő tartamú. Kényszergyógyításának elrendelése az igazságügyi elmeorvosszakértői véleményre tekintettel törvényes.

A megyei bíróságnak a lefoglalt bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezése részben téves.

A bűnjelek között a helyszíni szemlén rögzített nyomok és anyagmaradványok tárgyi bizonyítási eszközök, amelyek a nyomozóhatóság közreműködésével jöttek létre. Megsemmisítésük egy esetleges rendkívüli jogorvoslat kapcsán megismételt eljárás sikerét veszélyeztethetné, így azok megőrzése indokolt. (LB Bkf.I.515/2008/2. szám)

Fentiekre figyelemmel az ítélet tábla a rendelkező részben felsorolt bűnjeleknek, mint tárgyi bizonyítási eszközöknek a megsemmisítése helyett az iratok melletti kezelését rendelte el.

A megyei bíróság tévesen döntött a bűnjeljegyzék 10. tételszám alatt szereplő fekete nyelvű kés elkobzásáról. Kétségtelenül ez volt az elkövetés eszköze, azonban nem a vádlott, hanem a sértett tulajdonában állt. Ezért az elkobzás törvényi feltétele hiányzik. A kérdéses tárgy értéktelen, így az ítélet tábla a Be.155.§ (1) és (8) bekezdése alapján a lefoglalás megszüntetése mellett a megsemmisítését rendelte el.

Az elsőfokú ítélet fentiek szerinti megváltoztatása a Be.372.§-án, egyebekben helybenhagyó rendelkezése a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

A vádlott által előzetes letartóztatásban töltött idő továbbmenő beszámításáról a Btk.99.§ (1) bekezdése szerint határozott.

Budapest, 2009. év július hó 7. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 6.B.37/2008/25. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 2.Bf.97/2009/11. számú ítéletében foglalt változtatással 2009. július 7. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2009. év július hó 7. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő